

δεχόμενοι τὴν ἐξ ἰδίων ἐξόπλισιν αὐτοῦ. Ὁ ὄπλαρχηγὸς τοῦ Ἀγγελοκάστρου Λαχοῦρης κατασφάζας τοὺς συναντηθέντας Τούρκους ἐτάχθη ὑπὸ τὸν Χρίστον Γρίβαν, καὶ ἀμφότεροι ἐπὶ κεφαλῆς τῶν τε ἀρματωλῶν καὶ ἄλλων ἐπαναστατῶν ἦλθον καὶ ἐπολιόρκησαν τὸ Βραχώριον. Ὁ Σταθᾶς Γεροδῆμος ἀπαλλαγείς τῶν ἐν Βάλτῳ εὐαριθμῶν Τούρκων συνεκέντρωσεν ὑπ' αὐτὸν τοὺς μαχίμους κατοίκους τοῦ Σακαρετσίου, Δούμιστας, καὶ Χαλκιοπούλων, καὶ εἰσβαλὼν εἰς Εὐρυτανίαν καὶ Θεσσαλίαν κατέλαβε τ' ἀρματωλίκια τῶν Ἀγράφων καὶ Καρπενησίου, ἐν οἷς ἐγκατέστησε τοὺς σωματάρχας αὐτοῦ Γιάννην Μπουκουβάλαν καὶ Ἀλέξιον Καρκαίτσον. Ὁ ἀρματωλὸς τῆς Ναυπακτίας Σουσμάνης σφάζας τοὺς συναντηθέντας Τούρκους ἐπὶ κεφαλῆς ἀπειραριθμῶν Κραδαριτῶν ἐξεστράτευσε κατὰ τῆς Ναυπάκτου· μαθὼν ὁμῶς τὴν ἐν τῇ ἀρματωλικῇ του περιφερεῖᾳ εἰσβολὴν τῶν Λοιδορικιωτῶν ἐδῆξασε τὰ πέρα καὶ ὑπεχώρησε. Καὶ τῶντι ὁ ἀρματωλὸς τοῦ Λοιδορικίου Λωρῆς κρατήσας τοὺς ἐκεῖ Τούρκους, εἰσώρμησεν εἰς Κράβαρα καὶ ἐκυρίευσε τὴν Λομποτινᾶν, διςχυριζόμενος ὅτι μέχρις ἐνταῦθα ἐξείνετο ποτε τὸ ἀρματωλικίον τοῦ Λοιδορικίου. Ὁ Κομνηνὸς ἐγείρας εἰς ἐπανάστασιν τὰ Βλαχοχώρια τῶν Σαλένων ἠνώθη μετὰ τοῦ Καλοῦζου, καὶ ἐπολιόρκησαν τὴν Λεβαδείαν. Ὁ Μητρομάρας παρέδωκεν εἰς τὸ πῦρ καὶ τὸν σίδηρον πᾶσαν τὴν Μεγαρίδα, καὶ τὴν Ἀττικὴν, μηδὲ τῶν χριστιανῶν φειδόμενος. Οἱ Κορίνθιοι ὑπὸ τοὺς Νοταράδες σφάζαντες τοὺς Τούρκους κατέλαβον τὸν Ἴσθμὸν πρὸς διακοπὴν πάσης μεταξὺ Στερᾶς καὶ Πελοποννήσου συγκοινωνίας. Ὁ μητροπολίτης Πατρῶν Παρθένιος ὑψώσας ἐν Αἰγίῳ τὴν σημαίαν τῆς ἐπαναστάσεως ἐξεστράτευσε κατὰ τῶν Καλαβρύτων⁽¹⁾. Ὁ Χριστόπουλος ἀναλαβὼν

Τῶν προκηρύξεων τούτων ἡ μὲν πρώτη σώζεται χειρόγραφος παρὰ τῷ κυρίῳ Γεωργίῳ Γουλιμῇ νῦν βουλευτῇ Μεσολογγίου, ἡ δ' ἑτέρα ἐδημοσιεῦθη ὑπὸ τοῦ κυρ. Ξω. Φιλήμονος (Δοκίμιον περὶ Ἑλληνικῆς ἐπαναστάσεως, τόμ. Α', σελ. 331—332). Ἱταλικὴ μετάφρασις ὁμοίας πρὸς τοὺς Ἑλληνας προκηρύξεως τοῦ Ὁρλώφ (2 Μαΐου) ἐδημοσιεῦθη (Vita e fasti di Caterina II, Lugano, 1797 tom. III, σελ. 36—41), ταύτης δὲ ἀνάλοισιν γαλλιστὶ δίδει καὶ ὁ 'Ρουλιέρ.

(1) Τότε ὁ ἠγούμενος τῆς Μονῆς τοῦ Μεγάλου Σπηλαίου ἐξῆλθε μετὰ τῶν ἄλλων μοναχῶν καὶ κρατῶν τὸν σταυρὸν ἀνά χεῖρας διηυθύνθη εἰς Καλάβρυτα· διὰ πολλῶν δὲ ἱερατικῶν, ἀπειλῶν, καὶ νουθεσιῶν κατορθώσας νὰ λύσῃ τὴν πολιορκίαν εἰσῆλθεν εἰς τὴν πόλιν καὶ παραλαβὼν τὰς τουρκικὰς οἰκογενείας καὶ σώζων αὐτὰς μετὰ καὶ τῶν πολυτιμοτέρων κειμηλίων ἀσφαλῶς διεδίδασεν εἰς τὸν Κρῖσσαῖον κόλπον. Ὅταν δ' ἔπειτα οἱ Ἄλβανοι ἐδῆχον τὴν χώραν, ὁ σεβάσμιος ἠγούμενος ἀναπαλήσας τὴν ἀγαθοεργίαν ταύτην κατώρθωσε νὰ λάβῃ φρουροὺς μετὰ σημαίας πρὸς